

# **FOAs klageinstans**

## **Beretning 2024**

*(udarbejdet i medfør af § 10 i Retningslinjerne for FOAs klageinstans)*

## INDHOLDSFORTEGNELSE

### Indhold

|                                                                              |    |
|------------------------------------------------------------------------------|----|
| INDHOLDSFORTEGNELSE .....                                                    | 2  |
| BERETNING .....                                                              | 4  |
| Afgørelser truffet i 2024 .....                                              | 9  |
| Klageinstansen sag nr. 366 (23/486747) .....                                 | 9  |
| Afgørelse i klage af 10. oktober 2023 over FOA Trekanten. ....               | 9  |
| Klageinstansen sag nr. 367 (23/545667) .....                                 | 11 |
| Afgørelse i klage af 20. november 2023 over FOA Vestsjælland.....            | 11 |
| Klageinstansen sag nr. 368 (23/542093) .....                                 | 11 |
| Afgørelse i klage af 16. november 2023 over FOA Randers og FOAs A-kasse..... | 11 |
| Klageinstansen sag nr. 369 (23/556508) .....                                 | 13 |
| Afgørelse i klage af 22. november 2023 over LFS.....                         | 13 |
| Klageinstansen sag nr. 370 (23/708842) .....                                 | 14 |
| Afgørelse i klage af 12. december 2023 over FOA Sydfyn.....                  | 14 |
| Klageinstansen sag nr. 371 (23/724311) .....                                 | 15 |
| Afgørelse i klage af 20. december 2023 over FOA Mariagerfjord .....          | 15 |
| Klageinstansen sag nr. 372 (24/5896) .....                                   | 16 |
| Afgørelse i klage af 22. januar 2024 over FOA Vestsjælland .....             | 16 |
| Klageinstansen sag nr. 373 (24/14884) .....                                  | 17 |
| Afgørelse i klage af 15. december 2023 over FOA Randers .....                | 17 |
| Klageinstansen sag nr. 374 (24/24816) .....                                  | 18 |
| Afgørelse i klage af 22. januar 2024 over FOA Storstrøm .....                | 18 |
| Klageinstansen sag nr. 375 (24/78510) .....                                  | 20 |
| Afgørelse i klage af 15. februar 2024 over FOA Vestsjælland .....            | 20 |
| Klageinstansen sag nr. 376 (24/58558) .....                                  | 20 |
| Afgørelse i klage af 1. februar 2024 over FOA Frederikssund. ....            | 20 |
| Klageinstansen sag nr. 377 (24/174106) .....                                 | 22 |
| Afgørelse i klage af 27. februar 2024 over FOA A-kassen .....                | 22 |
| Klageinstansen sag nr. 378 (24/03995) .....                                  | 22 |
| Afgørelse i klage af 4. januar 2024 over FOA Overenskomst .....              | 22 |
| Klageinstansen sag nr. 379 (24/121357) .....                                 | 24 |
| Afgørelse i klage af 13. marts 2024 over FOA Vest .....                      | 24 |

|                                                                                    |    |
|------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Klageinstansen sag nr. 380 (24/210208) .....                                       | 25 |
| Afgørelse i klage af 9. maj 2024 over FOA Mariagerfjord .....                      | 25 |
| Klageinstansen sag nr. 381 (24/154720) .....                                       | 26 |
| Afgørelse i klage af 4. april 2024 over FOA Mariagerfjord .....                    | 26 |
| Klageinstansen sag nr. 382 (23/488889) .....                                       | 28 |
| Afgørelse i klage af 11. oktober 2023 over FOA Århus.....                          | 28 |
| Klageinstansen sag nr. 383 (24/151468) .....                                       | 29 |
| Afgørelse i klage af 2. april 2024 over FOA Nordsjælland .....                     | 29 |
| Klageinstansen sag nr. 384 (24/192665) .....                                       | 30 |
| Afgørelse i klage af 1. maj 2024 over PMF Fyn.....                                 | 30 |
| Klageinstansen sag nr. 386 (24/258934) .....                                       | 31 |
| Afgørelse i klage af 27. juni 2024 over FOA Silkeborg-Skanderborg. ....            | 31 |
| Klageinstansen sag nr. 387 (24/225870) .....                                       | 32 |
| Afgørelse i klage af 30. maj 2024 over FOA Fælles Medlemsservice .....             | 32 |
| Klageinstansen sag nr. 388 (24/312300) .....                                       | 33 |
| Afgørelse i klage af 16. juli 2024 over FOAs A-kasse og Fælles Medlemsservice..... | 33 |
| Retningslinjer for FOA's klageinstans .....                                        | 34 |
| § 1 Formål.....                                                                    | 34 |
| § 2 Klageinstansens dommer og sekretariatsfunktioner.....                          | 34 |
| § 3. Dommerens funktion.....                                                       | 35 |
| § 4. Klagen .....                                                                  | 35 |
| § 5. Fremgangsmåden ved indgivelse af klage .....                                  | 35 |
| § 6. Sagsbehandling.....                                                           | 35 |
| § 7. Afgørelsen.....                                                               | 36 |
| § 9. Betaling af erstatning eller godtgørelse .....                                | 36 |
| § 11. Ikrafttræden.....                                                            | 36 |

## BERETNING

Den uvildige klageinstans blev oprettet i 1998 med det formål at sikre det enkelte medlems rettigheder i forhold til forbundet, fagforeningerne og arbejdsløshedskasse

Forbundet varetager sekretariatsopgaver for klageinstansen i forbindelse med modtagelse og videresendelse af sager og henvendelser til klageinstansen, generel information om klageinstansen samt trykning og udsendelse af årsberetning, medens jeg som dommer fuldt ud har ansvaret for behandlingen af de klager, der videresendes til mig. Jeg er ikke ansat i FOA, men er til daglig dommer ved Retten i Lyngby.

Retningslinjerne for Klageinstansen, der er godkendt af Forbundets hovedbestyrelse, er gengivet bagest i denne beretning.

Klageinstansens dommer afgiver efter retningslinjernes § 10 hvert år en skriftlig beretning om sit virke. Forud for offentliggørelsen forelægges beretningen for FOA's hovedbestyrelse.

Klager, der modtages i klageinstansen, forsøges først løst ved direkte kontakt mellem medlemmet og den fagforening eller den del af forbundet, der er klaget over og medlemmet. Kun hvis det ikke lykkes, videresendes sagen til mig.

Jeg har ikke lavet en statistisk oversigt over sagerne og resultaterne fordelt på fagforeninger, sektorer og køn, da jeg ikke finder, at det vil give et godt billede af sagssammensætningen, men at skriftlige bemærkninger giver et bedre billede.

Jeg har i 2024 afgjort 22 sager. De foregående år afgjorde jeg henholdsvis 10, 14, 19 og 14 sager, så der er tale om en væsentlig stigning. Der er alligevel ikke noget i sammensætningen af årets sager, der tyder på, at stigningen er udtryk for andet end en tilfældighed.

Af de 22 afgjorte sager vedrører de 18 klager over fagforeninger, 1 vedrører en klage over FOA Overenskomst, 2 vedrører klager over forbundets Fælles Medlemsservice og 1 vedrører en klage over A-kassen.

I 8 af sagerne blev der udtalt kritik. Det er samme antal som sidste år på trods af det forøgede antal klager. Kritikken vedrørte i alle tilfælde en fagforening. Jeg har i 5 tilfælde foreslået, at en fagforening skulle kompensere et medlem økonomisk. Sidste år var antallet 3.

Set i forhold til forbundets medlemstal og antallet af årlige medlemshenvendelser er 8 sager, hvor der er udtrykt kritik, så lille et antal, at de ikke nødvendigvis er repræsentative for de problemer, som der er. Jeg vil alligevel til inspiration for forbedringer nævne tre eksempler på **kritisabel medlemsrådgivning**.

Jeg nævner først 2 sager, hvor der ikke bare er udtrykt kritik, men **"skarp kritik"**.

Den første sag er 368, der vedrører et medlem, hvis arbejdsgiver var gået konkurs og hvor medlemmet derfor havde akut behov for udbetaling fra LG eller for et medlemslån fra

fagforeningen. Alligevel gik der over en måned, før to bilag, som medlemmet havde indleveret til fagforeningen, blev videresendt til LG, yderligere over en måned, efter alle formaliteter var i orden, før et medlemslån blev udbetalt og 10 dage før lønerstatning udbetalt af LG blev videresendt til medlemmet fra fagforeningen. Det er vel ikke de længste sagsbehandlingstider, der er set, men i en situation, hvor medlemmet har mistet sit forsørgelsesgrundlag, er det ualmindelig dårlig medlemsservice.

Den anden sag med "skarp kritik" er 381, hvor det var aftalt med både arbejdsgiveren og fagforeningen, at kontakten mellem det sygemeldte medlem og arbejdsgiveren skulle gå gennem fagforeningsformanden. Det endte med, at medlemmet blev bortvist, da hun ikke rettidigt indleverede en varighedserklæring. Jeg udtalte i den forbindelse:

Jeg finder derfor samlet ikke, at fagforeningen i tilstrækkeligt omfang har varetaget medlemmets interesser. Det er i den forbindelse skærpende, at der forelå en udtrykkelig aftale om, at kontakt mellem arbejdsgiveren og medlemmet skulle gå gennem fagforeningen. Uanset om medlemmet kan have været svær at komme i kontakt med, finder jeg, at fagforeningen burde have foretaget sig noget mere, når overskridelse af en frist, der kunne føre til bortvisning, nærmede sig.

Jeg finder derfor grund til at udtrykke skarp kritik af fagforeningens manglende bistand til medlemmet i forbindelse med arbejdsgiverens krav om en varighedserklæring og den deraf følgende bortvisning.

Der var også her tale om et medlem i en meget sårbar situation, som har følt sig svigtet af sin fagforening.

Sagen 366 vedrørte hastigheden af **løntjek**. Den type sager har jeg gennem årene set adskillige af. Der gik 11 måneder fra fagforeningen havde modtaget alt relevant materiale til resultatet af løntjekket forelå. Den lange sagsbehandlingstid blev af fagforeningen forklaret med det almindelige arbejdspress i fagforeningen. Jeg fandt grundlag for at kritisere den lange sagsbehandlingstid, idet jeg tilkendegav, at et løntjek normalt måtte kunne klares på ikke over 3 måneder. Jeg foreslog samtidig, at fagforeningen ved modtagelsen af sådanne sager sender en "ordrebekræftelse", hvor det oplyses, at resultatet af løntjekket forventes at foreligge i løbet af for eksempel højst 2-3 måneder, så forventningerne er afstemt. Jeg foreslog ligeledes, at fagforeningerne altid indleder og uden ugrundet ophold følger op på inddrivelse af efterbetalingskrav straks det er klart, at der er et krav, i hvert fald over for private arbejdsgivere, som vil kunne gå konkurs, og hvor kravene løbene mister den særlige status som privilegerede krav, der betales forud for anden gæld.

En ting jeg gentagne gange har påpeget er, at **øget skriftlig bekræftelse på hvad der er af aftalt**, i mange tilfælde vil kunne afværge misforståelser og efterfølgende uoverensstemmelser.

Det gælder således i sag 367, hvor fagforeningen oplyser, at da rådgivningen er givet telefonisk, kan den ikke dokumenteres. Det har fået mig til at bemærke, at det vil være overordentligt hensigtsmæssigt, hvis al vejledning registreres på samme måde, som der i den offentlige administration er notatpligt, så der ikke efterfølgende opstår tvivl om, hvilken

vejledning der er givet hvornår. Hvis medlemmerne automatisk får adgang til disse notater, vil det fjerne enhver tvivl om den ydede vejlednings indhold.

Det gælder også i sag 369, hvor fagforeningen havde afholdt et medlemsmøde efter utilfredshed blandt medlemmerne med betalingen, når de fra København blev sendt til møder i provinsen. Længe efter udtrykte medlemmerne utilfredshed med, at fagforeningen ikke havde foretaget sig noget over for arbejdsgiveren, medens fagforeningen ikke mente, at man havde lovet andet end at overveje spørgsmålet. Jeg tilkendegiver derfor, hvis fagforeningen efter mødet i oktober 2022 havde skrevet i en mail til medlemmerne, at man bekræftede "at ville overveje, om der var behov for en forhandling med arbejdsgiveren", ville der ikke ét år efter være tvivl om, hvad der var konklusionen på mødet.

Det gælder endelig i sag 375, hvor der var uenighed mellem medlemmet og fagforeningen om, om det på et møde var aftalt, at en afskedigelsessag skulle videreføres. Jeg udtalte derfor:

Det får mig til at gentage fra andre sager, at det altid er godt, at man skriftligt bekræfter, hvad der er enighed om. Det behøver ikke være i aftaleform, men blot en mail/meddelelse i 360 om, at der er enighed om ikke at forfølge sagen yderligere. Så undgår man misforståelser om, hvad der var enighed om.

Det fremgår af retningslinjerne for klageinstansen § 7, stk. 2, at jeg kan foreslå, at indklagede betaler klager **erstatning for et økonomisk tab og/eller godtgørelse** for manglende eller mangelfuld medlemsservice.

Som jeg har nævnt i tidligere årsberetninger, er det en bestemmelse, der giver anledning til svære overvejelser. Jeg skal her nævne et to eksempler på overvejelserne.

I ovennævnte sag 368, hvor der blev udtalt skarp kritik af fagforeningens behandling af en sag med LG og udbetaling af et medlemslån fandt jeg, at medlemmet undtagelsesvis var berettiget til en økonomisk kompensation, selv om hun ikke havde lidt noget økonomisk tab. Jeg anbefalede derfor, at fagforeningen udbetalte en godtgørelse på 8.000 kr. for mangelfuld medlemsservice.

I ovennævnte sag 381 udtrykte jeg "skarp kritik" af fagforeningsformandens kommunikation med henholdsvis arbejdsgiveren og medlemmet førte til bortvisning af medlemmet som følge for sen indlevering af en varighedsattest. Der var derfor heller ikke så megen tvivl om, at medlemmet havde krav på erstatning fra fagforeningen.

Medlemmets advokat rejste krav om 350.384 kr. plus 26.53 kr. hver yderligere måned medlemmet ikke var raskmeldt og i arbejde. Fagforeningen forholdt sig i sit svar ikke til det opgjorte erstatningskrav. Jeg kom i min afgørelse efter mange mellemregninger frem til at anbefale fagforeningen at betale 28.000 kr.

De mange mellemregninger indebar blandt andet stillingtagen til (gæt på) hvornår medlemmet var blevet opsagt, hvis ikke der var sket bortvisning samt til medlemmets mulighed for at oppebære sygedagpenge.

Hvis en sådan sag var ført ved domstolene, havde det været med parternes beregninger, processkrifter og vidneførsel. Man kan derfor stille spørgsmålstejn ved, om sådanne erstatningskrav egner sig til at blive afgjort i klagenævnets regi.

Jeg har i år behandlet flere sager, der forudsatte stillingtagen til, om sagen skulle **afvises på grund af klagerens manglende medlemskab af FOA på de relevante tidspunkter**.

Det fremgår af retningslinjerne for klageinstansen § 1:

#### § 1 Formål

FOAs klageinstans har til formål at sikre det enkelte medlems rettigheder i FOA og FOAs A-kasse ved at give medlemmet mulighed for at klage over sagsbehandlingen i eller en afgørelse truffet af forbundet, A-kassen, en fagforening eller en tillidsvalgt.

Denne bestemmelse må forstås således, at på tidspunktet for klagens indgivelse og vel også så længe klagen behandles, skal klageren være medlem af FOA

Det fremgår af § 4, stk. 2:

Klageren skal være gyldigt medlem af FOA, når sagen opstår, medmindre en fagforening har valgt at behandle medlemssagen, selv om sagen er opstået, før medlemskabet er indgået. En klage kan dog altid behandles, såfremt der efter dommerens opfattelse foreligger særlige omstændigheder.

Den bestemmelse er ikke krystallklar. Jeg forstår den således, at der ikke kan behandles klager over forbundets manglende handling inden medlemskabet er etableret. Men hvis fagforeningen har behandlet medlemmets sag, inden medlemskab er etableret, skal en klage behandles, hvis der er medlemskab på klagetidspunktet.

Sag 370 afviste jeg at behandle på grund af manglende relevant medlemskab. Sagen vedrørte en SOSU-assistent, som pr. 1. maj 2023 blev ansat i en kommune. Hun var på daværende tidspunkt ikke medlem af FOA. Lønnen i ansættelsessamtalen var i overensstemmelse med den gældende forhånds aftale, og efter ansættelsesaftalens fremsendelse til medlemmet, men inden tiltrædelsesdagen, underskrev tillidsrepræsentanten en lønaftale med den løn, der fremgik af ansættelsesaftalen. SOSU-assistenten meldte sig ind i FOA pr. 1. august 2023 og ønskede lønnen forhandlet, da hun var gået ned i løn i forhold til sin tidligere ansættelse. Man kunne vel diskutere, om fagforeningen havde valgt at behandle sagen inden medlemskabet ved at tillidsrepræsentanten indgik en lønaftale, og at klagen derfor alligevel skulle behandles. Jeg udtalte dog:

Denne sag opstod, da SOSU-assistenten modtog ansættelsesaftalen med en efter hendes opfattelse for lav løn og derefter tiltrådte stillingen. På dette tidspunkt var hun ikke medlem af FOA. Jeg må derfor i henhold til retningslinjerne afvise at behandle den del af klagen, der vedrører forløbet, inden indmeldelsen i FOA. Jeg finder ikke, at der foreligger særlige omstændigheder, der kan begrunde, at klagen alligevel behandles,

da man som uorganiseret må forvente, at man ikke modtager nogen service fra den faglige organisation.

Jeg valgte altså ikke at betragte underskrivelsen af lønaftalen som ”behandling af medlemssagen”. Jeg tænker, at behandling af en medlemssag sker, når et medlem – eller kommende medlem – beder om og får bistand.

Jeg kom til det modsatte resultat i sag 388. Da vedrørte klagen forbundets sletning af medlemmet. Det klagede medlemmet over. Hun var altså ikke medlem på klagetidspunktet. Jeg valgte imidlertid at benytte undtagelsen i §4, stk. 2, hvorefter: ”En klage kan dog altid behandles, såfremt der efter dommerens opfattelse foreligger særlige omstændigheder.” Jeg fandt nemlig, at det ville være åbenbart urimeligt, hvis et medlem, der jo ikke selv havde meldt sig ud, blev afskåret fra at få behandlet sin klage over sletningen.

Jeg har også afgjort en sag, hvor et medlem var utilfreds med, at **fagforeningen ikke som advokat ukritisk fremførte medlemmets synspunkter**. Jeg udtalte:

Spørgsmålet er derfor i forbindelse med begge forhold det mere principielle, om fagforeningen skal agere som ”mikrofonholder ” for medlemmet og dermed lægge navn til, at medlemmets synspunkter ukritisk fremføres. Det er min opfattelse, at det ikke er tilfældet. Fagforeningen skal naturligvis bedst muligt støtte medlemmerne. Men i det ligger også, at hvis det vurderes, at det argument, som medlemmet ønsker fremført, ikke kan føre til noget, eller at en anke af en afgørelse, som medlemmet ønsker foretaget, ikke kan føre til et positivt resultat, har fagforeningen ikke nogen forpligtelse, til at lægge navn til medlemmets synspunkter. Både i forhold til det konkrete medlem og i forhold til medlemmerne som helhed har FOA en interesse i at blive taget alvorligt og ikke havne i en ”ulven kommer situation”, så modparterne – her jobcentret – ikke tager FOAs synspunkter alvorligt.

Dette er i overensstemmelse med, hvad jeg tidligere har udtalt om, at forbundet ikke er forpligtet til at iværksætte fagretlig behandling af en sag, man finder håbløs. Det medfører dog også, at hvis man afviser at følge medlemmets ønsker, skal man vejlede medlemmet om, hvad medlemmet selv kan gøre for at få sine synspunkter frem eller sin sag anket.

Jeg vil også nævne sag 376, hvor der på et møde med medlemmets deltagelse og accept blev indgået en fratrædelsesaftale, hvor medlemmet accepterede at fratræde med 3 måneders varsel og fritstilling, hvor hun havde 6 måneders opsigelsesvarsel. Jeg fandt ikke grundlag for at kritisere aftalen, da alternativet kunne have været bortvisning, men udtalte:

Da indgåelsen af fratrædelsesaftalen naturligvis var af vidtgående betydning for medlemmet, og da medlemmer i en sådan situation vil være meget følelsesmæssigt påvirkede, finder jeg, at man i sådanne situationer bør **overveje, om medlemmet kan få en kortere periode til at overveje sin tiltræden af aftalen.**

København, februar 2024

Ulrik Jørgensen

## **Afgørelser truffet i 2024**

### **Klageinstansen sag nr. 366 (23/486747)**

#### **Afgørelse i klage af 10. oktober 2023 over FOA Trekanten.**

*Klageinstansen har udtalt kritik af, at en fagforening angiveligt på grund af arbejdspress brugte 11 måneder, fra man havde modtaget de sidste bilag fra et medlem, til at gennemføre et løntjek.*

*Klageinstansen har videre udtrykt kritik af, at fagforeningen ikke straks efter resultatet af løntjekket forelå indledte inddrivelse af efterbetalingskravet ved fagretlig behandling eller indgivelse af konkursbegæring.*

*Dommeren har foreslået, at fagforeningen betaler 10.000 kr. til medlemmet for manglende medlemservice svarende til den del af medlemmets krav, der kunne forventes betalt af Lønmodtagernes Garantifond, hvis fagforeningen havde forfulgt kravet uden ugrundet ophold.*

*Dommeren har anbefalet, at fagforeningen, når den har modtaget det relevante materiale fra et medlem, sender en "ordrebekræftelse", hvor det oplyses, at resultatet af løntjekket forventes at foreligge i løbet af for eksempel højst 2-3 måneder, så forventningerne er afstemt.*

*Dommeren har ligeledes anbefalet, at fagforeningerne altid indleder og uden ugrundet ophold følger op på inddrivelse af efterbetalingskrav straks det er klart, at der er et krav, i hvert fald over for private arbejdsgivere, som vil kunne gå konkurs.*

#### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Sagen vedrører et medlems utilfredshed med forløbet af et løntjek.

Fagforeningen havde konstateret problemer med arbejdstidstilrettelæggelsen navnlig i forbindelse med fridøgn på et friplejehjem. I foråret 2021 havde man bedt medlemmerne om fuldmagt til at indhente oplysninger fra plejehjemmet. På et medlemsmøde i december 2021 opfordrede man medlemmerne til at deltage i et løntjek. Det klagende medlems første individuelle kontakt med fagforeningen var et møde i slutningen af januar 2022, hvor man lavede et indledende arbejdstidstjek, og i starten af februar 2022 indleverede medlemmet de dokumenter, der skulle anvendes af fagforeningen til at foretage et løntjek. Resultatet af løntjekket forelå den 9. januar 2023. Resultatet var, at medlemmet havde et efterbetalingskrav på 128.752 kr. for perioden fra ansættelsestidspunktet i marts 2019 til udgangen af 2021. Kravet vedrørte i al væsentlighed manglende betaling for ikke afholdte fridøgn. Der gik således 11 måneder fra fagforeningen modtog de sidste oplysninger fra medlemmet, til resultatet af løntjekket forelå. Fagforeningen har oplyst, at det lange forløb skyldtes arbejdspress, men at man er enig i, at det har taget for lang tid.

Det er min opfattelse, at 11 måneder væsentligt overskrider, hvad der med rimelighed bør bruges på at gennemgå et medlems arbejdstidsplaner og lønsedler. Der kan selvfølgelig være særlige

omstændigheder herunder en meget lang ansættelsesperiode, der skal gennemgås, og kompleksiteten af problemerne. I den konkrete sag er der dog ikke oplyst sådanne særlige omstændigheder, men alene henvist til det almindelige arbejdspress i fagforeningen.

Jeg finder derfor grundlag for at udtrykke kritik af det langvarige forløb.

Selv om varigheden naturligvis vil kunne svinge, vil jeg foreslå, at fagforeningen, når den har modtaget det relevante materiale fra medlemmet, sender en "ordrebekræftelse", hvor det oplyses, at resultatet forventes at foreligge i løbet af for eksempel højst 2-3 måneder. Så er forventningerne afstemt, og hvis fristen af en eller anden grund ikke kan overholdes, må der redegøres for grunden over for medlemmet.

I den konkrete sag skete der det, at friplejehjemmet blev erklæret konkurs den 22. marts 2023. På dette tidspunkt var der endnu ikke indledt fagretlig behandling af medlemmets efterbetalingskrav.

Udover det umiddelbart utilfredsstillende for medlemmet ved ventetiden kan den også have betydning for, om efterbetalingen overhovedet vil komme til udbetaling. Det skyldes, at Lønmodtagernes Garantifond kun dækker krav, der i konkursboet er privilegerede, hvilket betyder, at de af konkursboet betales forud for de øvrige krav (bortset fra dem, der vedrører behandlingen af konkursboet, og som kommer i første række).

Privilegerede krav er beskrevet i konkurslovens § 95 som:

krav på løn og andet vederlag for arbejde i skyldnerens tjeneste, som er forfaldet i tidsrummet fra 6 måneder før fristdagen indtil konkursdekretets afsigelse. Denne frist fraviges, såfremt fordringshaveren efter skifterettens skøn har søgt kravet gennemført uden ugrundet ophold.

Hele medlemmets efterbetalingskrav falder i kategorien "løn og andet vederlag". Problemet er, at kravet er forfaldet i bidder fra marts 2019 og frem til december 2021. Det vil sige, at hele beløbet er forfaldent mere end 6 måneder inden konkursen, og da det samtidig ikke er forfulgt uden ugrundet ophold - på konkurstidspunktet var det formelt set slet ikke forfulgt - dækkes det ikke af Lønmodtagerne Garantifond, hvilket nok er grunden til, at fagforeningen ikke har anmeldt beløbet til LG sammen med lønkravet for den sidste lønperiode inden konkursen.

Jeg vil derfor anbefale, at fagforeningerne altid indleder og følger op på inddrivelsen af efterbetalingskrav straks det er klart, at der er et krav, i hvert fald over for private arbejdsgivere, som vil kunne gå konkurs.

I den konkrete sag vil jeg derfor udtrykke kritik af, at fagforeningen ikke, straks efter resultatet af løntjekket forelå, rejste kravet og uden ugrundet ophold forfulgte det ved fagretlig behandling eller ved indgivelse af konkursbegæring.

At kravet ikke er privilegeret, betyder erfaringsmæssigt også, at der ved konkursboets afslutning højst er dækning til 5-15 % af kravet. Hvilken dækning, der er i det konkrete konkursbo, vides ikke.

Spørgsmålet er, om fagforeningen kan gøres ansvarlig for det tab, som medlemmet lider, ved ikke at få dækket hele efterbetalingskravet.

Ved vurderingen af dette spørgsmål finder jeg, at der skal tages udgangspunkt i en almindelig god sagsbehandling. Som anført fik fagforeningen de relevante bilag fra medlemmet i starten af februar 2022. Hvis man derefter havde brugt op til 3 måneder på at gennemføre løntjekket, havde resultatet foreligget i slutningen af april 2022. Hvis fagforeningen på dette tidspunkt havde forfulgt kravet uden ugrundet ophold afsluttet med indgivelse af konkursbegæring, ville den del af kravet, der var forfaldent i november og december 2021, svarende til cirka 10.000 kr., nok have været privilegeret. Det ville imidlertid ikke have reddet de ældre dele af kravet.

Jeg vil derfor foreslå, at fagforeningen betaler medlemmet en godtgørelse på 10.000 kr. som godtgørelse for manglende medlemservice.

### **Klageinstansen sag nr. 367 (23/545667)**

#### **Afgørelse i klage af 20. november 2023 over FOA Vestsjælland**

*Klageinstansen har ikke fundet grund til at kritisere, at en fagforening, der vejledte et medlem om blandt andet sygedagpenge, ikke samtidig vejledte om muligheden for udbetaling af erstatning for "kritisk sygdom" fra medlemmets pensionsordning i PenSam.*

*Dommeren har påpeget som en af sine "kæpheste", at det vil være overordentligt hensigtsmæssigt, hvis al vejledning registreres på samme måde, som der i den offentlige administration er notatpligt, så der ikke efterfølgende opstår tvivl om, hvilken vejledning der er givet hvornår. Hvis medlemmerne automatisk får adgang til disse notater, vil det fjerne enhver tvivl om den ydede vejlednings indhold.*

### **Klageinstansen sag nr. 368 (23/542093)**

#### **Afgørelse i klage af 16. november 2023 over FOA Randers og FOAs A-kasse**

*Klageinstansen har udtalt skarp kritik af sagsbehandlingstiden i en faglig fagforening og a-kasse, hvor et medlem måtte vente over en måned på, at to bilag blev videresendt til LG, over en måned, efter alle formaliteter var i orden, på at et medlemslån blev udbetalt og 10 dage på at lønerstatning udbetalt af LG blev videresendt fra fagforeningen med den konsekvens, at hun unødigt længe manglede sin indtægt.*

*Dommeren har anbefalet, at fagforeningen betaler en godtgørelse på 8.000 kr. for mangelfuld medlemservice.*

#### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Sagen vedrører et medlem, hvis arbejdsgiver gik konkurs, hvorfor medlemmet skulle have udbetalt lønerstatning for første halvdel af juli 2013 fra LG. Medlemmet anmeldte selv kravet til LG. Da LG bad om supplerende oplysninger, afleverede hun den 4. oktober LG's brev og to bilag til fagforeningen med aftale om, at fagforeningen skulle fremsende det uden nogen form for sagsbehandling til LG. Ikke desto mindre blev det først fremsendt den 6. november. Der var altså en ekspeditionstid på over én måned. I den mellemliggende periode havde medlemmet rykket adskillige gange, og hendes "sag" var flere gange flyttet mellem den faglige fagforening og a-

kassen, og medlemmet havde talt med respektive sagsbehandlere, som ikke vidste, hvad de skulle gøre med den sag, de havde fået overdraget.

Jeg kan kun være enig med fagforeningen, som i sin redegørelse har udtalt, at ” det har været et meget uheldigt, langt og uprofessionelt forløb”.

Det blev i starten af august aftalt, at medlemmet skulle have et lån fra fagforeningen indtil hun fik udbetalt sin lønerstatning for juli fra LG. Medlemmet indleverede de sidste underskrevne dokumenter herfor til fagforeningen den 17. august. Ikke desto mindre var lånet ikke udbetalt, da LG den 13. september efter en delafgørelse sendte 7.055 kr. til fagforeningen i henhold til en transporterklæring til sikkerhed for det ikke udbetalte lån. Selv om pengene altså ikke var til sikkerhed for noget, gik der 10 dage, før de blev videresendt til medlemmet.

Jeg er igen enig med fagforeningens ovenfor citerede vurdering af forløbet.

Det fremgår af FOA's pjece ”Udbetaling af lån ved din arbejdsgivers konkurs”:

Vi udbetaler lånet for manglende løn op til konkursdagen, så snart vi har alle nødvendigt oplysninger for at kunne udbetale lånet.

Ikke desto mindre blev lånet ikke udbetalt over en måned efter, at alle oplysninger forelå.

Jeg finder derfor grundlag for at udtrykke skarp kritik af sagsbehandlingstiden i fagforeningen og a-kassen. Det er oplagt, at et medlem, som mangler løn fra starten af juli måned, er særlig sårbar og har brug for bistand fra fagforeningen og ikke skal være den, der har ansvaret for, at der er fremdrift i sagen i fagforeningen.

Spørgsmålet er herefter, om det berettiger medlemmet til en økonomisk kompensation.

Om dette har jeg i en tidligere årsberetning skrevet:

.....

At en sagsbehandling er ”megen langtrukket” er et relativt begreb. I mange tilfælde vil en sagsbehandlingstid på godt en måned eller 10 dage ikke være det. Det må imidlertid ses i forhold til den indsats, som sagsbehandlingen kræver fra fagforeningens side og den betydning et hurtigt forløb vil have for medlemmet.

I denne sag har fagforeningen brugt over en måned på at videresende to bilag indleveret af medlemmet til LG. Det kunne være gjort på få minutter. Fagforeningen har videre brugt 10 dage på at videresende lønerstatning modtaget fra LG, selv dette burde og kunne være sket straks. Endvidere er et medlems lån ikke udbetalt én måned efter, at alle formaliteter var bragt i orden. Alt det skete (eller skete ikke) i præcis den periode, hvor medlemmet havde en særlig berettiget forventning om, at hendes faglige organisation var der for hende. Betydningen for medlemmet har været, at hun i en unødigt lang periode har været uden sin løn.

Jeg finder derfor, at medlemmet undtagelsesvis er berettiget til en økonomisk kompensation, selv om hun ikke har lidt noget økonomisk tab. Jeg vil derfor anbefale, at fagforeningen udbetaler en godtgørelse på 8.000 kr. for mangelfuld medlemsservice.

## **Klageinstansen sag nr. 369 (23/556508)**

### **Afgørelse i klage af 22. november 2023 over LFS**

*Klageinstansen har ikke kunne afgøre, hvad der blev aftalt mellem en fagforening og en gruppe medlemmer på et medlemsmøde. Allerede derfor er der ikke udtalt kritik af, at fagforeningen ikke, som medlemmerne mener det var aftalt, har rejst krav over for arbejdsgiveren.*

*Dommeren har tilkendegivet, at denne uoverensstemmelse kunne være undgået, hvis fagforeningen efter mødet skriftligt over for medlemmerne havde tilkendegivet sin opfattelse af det aftalte.*

*Dommeren har ligeledes tilkendegivet, at det ligger uden for klageinstansens kompetence at tage stilling til opgavefordelingen mellem fagforeningsmedarbejderne og tillidsrepræsentanterne.*

### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Sagen vedrører en medlemsgruppe ansat i Københavns Kommune, som har haft nogen konkrete problemer i forbindelse med planlægning af og betaling for rejseaktiviteter ved udførelse af arbejdsopgaver i Jylland.

Medlemmerne har i klagen generelt udtrykt, at de ikke finder, at de bliver bakket op af fagforeningen.

Efter en gennemgang af dokumenterne i sagen er det min opfattelse, at kritikken kan opdeles i to hovedpunkter.

For det første, at fagforeningen ikke i perioden fra afholdelsen af et medlemsmøde i oktober 2022 til november 2023 har rejst krav om betaling for rejser fra København til Jylland over for kommunen.

Medlemmerne mener, det på mødet lovet, at kravet ville blive rejst, medens fagforeningen mener, at man blot tilkendegav, at man ville overveje, om der var behov for en forhandling.

Jeg kan ikke afgøre, hvilken udlægning af mødet, der er korrekt og derfor heller ikke udtrykke kritik af, at der ikke af fagforeningen er rejst et krav over for kommunen. Da der i den mellemliggende periode var jævnlig kontakt, kan jeg heller ikke kritisere, at der ikke er kommet tilbagemeldinger fra fagforeningen på overvejelserne.

Jeg vil imidlertid som i mange andre sammenhænge foreslå, at man i større grad bekræfter aftaler eller samtaler skriftligt. Hvis fagforeningen efter mødet i oktober 2022 havde skrevet i en mail til medlemmerne, at man bekræftede "at ville overveje, om der var behov for en forhandling med arbejdsgiveren", ville der ikke ét år efter være tvivl om, hvad der var konklusionen på mødet.

Anden del af klagen går på, at fagforeningen har tilkendegivet, at tillidsrepræsentanten som udgangspunkt er den, der har den direkte medlemskontakt, og at fagforeningen kun deltager i medlemsmøder, hvis der er tale om "kritiske udfordringer på en arbejdsplads". Medlemmerne har ønsket, at fagforeningen i større omfang stiller op til medlemsmøder.

I henhold til retningslinjerne for klageinstansen kan jeg behandle klager over sagsbehandlingen og afgørelser truffet i blandt andet en fagforening. Spørgsmålet om tilrettelæggelse af det faglige arbejde i en fagforening, herunder fordelingen af opgaverne mellem fagforeningsmedarbejdere og tillidsrepræsentanter udgør en politisk prioritering, som jeg ikke kan tage stilling til.

Allerede derfor kan jeg ikke udtale kritik af fagforeningens afslag på at deltage i medlemsmøder i det af klagerne ønskede omfang.

## **Klageinstansen sag nr. 370 (23/708842)**

### **Afgørelse i klage af 12. december 2023 over FOA Sydfyn**

*Klageinstansen har afvist at behandle en klage for så vidt angår forløbet af en ansættelse og indgåelse af en lønftale inden den pågældende meldte sig ind i FOA.*

#### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Sagen vedrører en SOSU-assistent som pr. 1. maj 2023 blev ansat i en kommune. Den løn, der fremgik af hendes ansættelsesaftale, var mindre end lønnen i hendes hidtidige ansættelsesforhold i en anden kommune, og mindre end hun havde forudsat under ansættelsessamtalen. Lønnen var i overensstemmelse med den gældende forhåndsaftale, og efter ansættelsesaftalens fremsendelse til medlemmet, men inden tiltrædelsesdagen, underskrev tillidsrepræsentanten en lønftale med den løn, der fremgik af ansættelsesaftalen uden at have drøftet det med SOSU-assistenten.

SOSU-assistenten meldte sig den 11. juli 2012 med virkning fra den 1. august 2023 ind i FOA (medens hun siden 1995 havde været medlem af arbejdsløsheds-kassen).

Fagforeningen søgte efterfølgende at få etableret en lønforhandling, men kommunen henviste til, at der alene forhandles løn én gang om året.

Det fremgår af retningslinjerne for klageinstansen § 4, stk. 2:

Klageren skal være gyldigt medlem af FOA, når sagen opstår, medmindre en fagforening har valgt at behandle medlemssagen, selv om sagen er opstået, før medlemskabet er indgået. En klage kan dog altid behandles, såfremt der efter dommerens opfattelse foreligger særlige omstændigheder.

Denne sag opstod, da SOSU-assistenten modtog ansættelsesaftalen med en efter hendes opfattelse for lav løn og derefter tiltrådte stillingen. På dette tidspunkt var hun ikke medlem af FOA. Jeg må derfor i henhold til retningslinjerne afvise at behandle den del af klagen, der vedrører forløbet, inden indmeldelsen i FOA. Jeg finder ikke, at der ikke foreligger særlige omstændigheder der kan begrunde, at klagen alligevel behandles, da man som uorganiseret må forvente, at man ikke modtager nogen service fra den faglige organisation.

Efter indmeldelsen har fagforeningen forgæves søgt at få kommunen til at forhandle løn for medlemmet udenfor den årlige lønforhandling, hvilket kommunen – berettiget – har afslået.

Jeg finder ikke grundlag for at kritisere fagforeningens medlemsservice i denne periode.

## **Klageinstansen sag nr. 371 (23/724311)**

### **Afgørelse i klage af 20. december 2023 over FOA Mariagerfjord**

*Klageinstansen har udtalt kritik af*

- 1) At fagforeningen ikke over for medlemmet kommunikerede, at man ikke længere fandt, at opsigelsen var usaglig i overenskomstens forstand. Når dette først oplyses, efter fristen for at videreføre sagen er sprunget, kan det give en ubehagelig mistanke om, at der er tale om en nødvendig eftertænkning og ikke en reel vurdering.*
- 2) At fagforeningen ikke reagerede over kommunens udkast til referat, hvoraf det fremgik, at der var enighed om, at medlemmet ikke var omfattet af handicapbegrebet, før længe efter. Hvis forbundet efterfølgende havde vurderet, at medlemmet var omfattet af handicapbegrebet, havde fagforeningen muligvis ved sin passivitet forpasset muligheden for at føre en sag.*
- 3) At man i forbindelse med medlemmets oprindelige klage oplyste, at den alene vedrørte forbundets behandling af sagen, selv om der kun var grundlag for at kritisere fagforeningen.*

### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Sagen vedrører en fagforenings bistand til et medlem i forbindelse med en afskedigelsessag. Opsigelsen var begrundet i langvarigt sygefravær. Fagforeningen gjorde oprindeligt på medlemmets vegne gældende, dels at opsigelsen var i strid med forskelsbehandlingsloven ud fra den betragtning, at medlemmet var omfattet af lovens handicapbegreb – altså en permanent helbredsæssig tilstand. Derudover gjorde fagforeningen gældende, at medlemmet i henhold til egen læges oplysninger i en mulighedserklæring kunne varetage sit tidligere job på fuld tid i løbet af 6-10 uger, hvorfor opsigelsen var usaglig i overenskomstens forstand.

Efter en forhandling af sagen, hvor medlemmet ikke deltog, udarbejdede og fremsendte kommunen et referat, hvoraf det fremgik, at fagforeningen anerkendte, at medlemmet ikke var omfattet af handicapbegrebet, og at opsigelsen var sagligt begrundet.

Fagforeningen hverken godkendte eller kom med indsigelser mod referatet trods rykker fra kommunen, men anmodede mere end én måned efter forhandlingen forbundet om at vurdere, om man kunne påberåbe sig handicapbegrebet.

Yderligere 14 dage senere meddelte fagforeningen kommunen, at man var enig i, at opsigelsen var sagligt begrundet, men man gjorde gældende, at man havde taget forbehold om at videreføre sagen for så vidt angik handicapbegrebet.

Efter at have gennemgået sagen svarede FOA Overenskomst dels, at fristen for at indbringe sagen for et afskedigelsesnævn var sprunget, inden sagen blev indsendt, dels at man ikke vurderede, at medlemmet havde et handicap i forskelsbehandlingslovens forstand.

Jeg er enig med fagforeningen i, at dens sagsbehandling ikke har væretes skyld i, at sagen har fået et forkert udfald. Som det fremgår af min tidligere afgørelse, har jeg ikke fundet grundlag for at kritisere forbundets vurdering af handicapbegrebet. Forløbet efter opsigelsen viste også, at medlemmet ikke efter de 6-10 uger, der var anslået i mulighedserklæringen, var i stand til at genoptage arbejdet.

Jeg finder imidlertid grundlag for at kritisere sagsbehandlingen i fagforeningen på 3 punkter:

At man ikke over for medlemmet kommunikerede, at man ikke længere fandt, at opsigelsen var usaglig i overenskomstens forstand. Når dette først oplyses, efter fristen for at videreføre sagen er sprunget, kan det give en ubehagelig mistanke om, at der er tale om en nødvendig efterrationalisering og ikke en reel vurdering.

At man ikke reagerede over kommunens udkast til referat, hvoraf det fremgik, at der var enighed om, at medlemmet ikke var omfattet af handicapbegrebet, før længe efter. Hvis forbundet efterfølgende havde vurderet, at medlemmet var omfattet af handicapbegrebet, havde fagforeningen muligvis ved sin passivitet forpasset muligheden for at føre en sag.

At man i forbindelse med medlemmets oprindelige klage oplyste, at den alene vedrørte forbundets behandling af sagen, selv om der kun var grundlag for at kritisere fagforeningen.

## **Klageinstansen sag nr. 372 (24/5896)**

### **Afgørelse i klage af 22. januar 2024 over FOA Vestsjælland**

*Dommeren har udtalt, at fagforeningen ikke skal agere som "mikrofonholder" for medlemmet og dermed lægge navn til, at medlemmets synspunkter ukritisk fremføres. Fagforeningen skal naturligvis bedst muligt støtte medlemmerne. Men i det ligger også, at hvis det vurderes, at det argument, som medlemmet ønsker fremført, ikke kan føre til noget, eller at en anke af en afgørelse, som medlemmet ønsker foretaget, ikke kan føre til et positivt resultat, har fagforeningen ikke nogen forpligtelse, til at lægge navn til medlemmets synspunkter.*

*Klageinstansen har udtalt kritik af, at medlemmet ikke inden for rimelig tid og navnlig ikke inden det næste møde i jobcentret fik svar fra fagforeningen på, om hun kunne få en ny bisidder fra fagforeningen.*

### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Sagen vedrører et medlem, som fik bistand fra fagforeningen i hendes sager om navnlig ansøgning om førtidspension og forlængelse af sygedagpengeperioden.

Medlemmet har ikke været tilfreds med den bistand fagforeningsmedarbejderen har ydet navnlig som bisidder ved møder i jobcentret. Fagforeningsmedarbejderen har om dette anført, at hun ikke har vurderet, at "slag i bordet" under møderne ville gavne medlemmets sag.

Medlemmet er endvidere utilfreds med, at fagforeningen ikke ville lægge navn til en klage over afslag på hendes ansøgning om førtidspension. Om dette har fagforeningen anført, at der ikke var "statistiske forhold i sagen, som understøtter en førtidspension".

Jeg har ikke grundlag for at tilsidesætte de faglige vurderinger, som fagforeningsmedarbejderen har foretaget i forbindelse med behandlingen af sagerne.

Spørgsmålet er derfor i forbindelse med begge forhold det mere principielle, om fagforeningen skal agere som "mikrofonholder" for medlemmet og dermed lægge navn til, at medlemmets synspunkter ukritisk fremføres. Det er min opfattelse, at det ikke er tilfældet. Fagforeningen skal naturligvis bedst muligt støtte medlemmerne. Men i det ligger også, at hvis det vurderes, at det argument, som medlemmet ønsker fremført, ikke kan føre til noget, eller at en anke af en afgørelse, som medlemmet ønsker foretaget, ikke kan føre til et positivt resultat, har fagforeningen ikke nogen forpligtelse, til at lægge navn til medlemmets synspunkter. Både i forhold til det konkrete medlem og i forhold til medlemmerne som helhed har FOA en interesse i at blive taget alvorligt og ikke havne i en "ulven kommer situation", så modparterne – her jobcentret – ikke tager FOAs synspunkter alvorligt.

Dette er i overensstemmelse med, hvad jeg tidligere har udtalt om, at forbundet ikke er forpligtet til at iværksætte fagretlig behandling af en sag, man finder håbløs. Det medfører dog også, at hvis man afviser at følge medlemmets ønsker, skal man vejlede medlemmet om, hvad medlemmet selv kan gøre for at få sine synspunkter frem eller sin sag anket.

Medlemmet har endvidere klaget over, at hun i uge 1 i 2024 anmodede om en ny sagsbehandler i fagforeningen og at fagforeningsformanden lovede at vende tilbage herom samme uge. Da der var opfølgningssamtale i jobcentret godt 14 dage efter, havde medlemmet stadig ikke modtaget nogen endelig tilbagemelding fra fagforeningen, og den fagforeningsmedarbejder, som medlemmet ikke ønskede bistand fra, kom til stede i jobcentret. Først efter indgivelsen af den klage, der behandles her, har fagforeningen svaret, at man ikke fandt, at andre medarbejdere kunne håndtere sagen bedre end A, og at man beklager den lange svartid.

Jeg finder, at det er uacceptabelt, at medlemmet, som naturligvis var i en sårbar situation, ikke fik det lovede svar inden for en rimelig tid, og navnlig ikke inden det førstkommende møde i jobcentret. Jeg udtaler derfor kritik af dette forhold.

Samtidig finder jeg anledning til at bemærke, at jeg ikke finder grundlag for at kritisere, at fagforeningen fastholdt, at den efter fagforeningens skøn bedst kvalificerede medarbejder skulle fortsætte med at rådgive medlemmet.

### **Klageinstansen sag nr. 373 (24/14884)**

#### **Afgørelse i klage af 15. december 2023 over FOA Randers**

*Klageinstansen har udtalt kritik af, at en fagforening ikke rådgav et terminalt sygt medlem om, at hun kunne konvertere en tilkendt løbende ydelse for erhvervsevnetab til en éngangsudbetaling.*

*Da medlemmet havde modtaget oplysninger om muligheden fra AES i forbindelse med afgørelsen, fandt dommeren ikke, at det var erstatningspådragende, at fagforeningen ikke tillige havde ydet rådgivningen.*

## Dommerens bemærkninger og konklusion

Sagen vedrører et medlem, som ved en afgørelse fra AES af 4. august 2022, blev tilkendt erhvervsevnetabserstatning svarende til 55%. En sådan erstatning udbetales som udgangspunkt i form af månedlige ydelser.

Det fremgår imidlertid af arbejdsskadesikringsloven § 27, stk. 2:

Ved løbende årlig erstatning tilkendt for tab af erhvervsevne på 50 pct. og derover omsættes den del af erstatningen, der svarer til et tab af erhvervsevne på op til 50 pct., til kapitalbeløb, når den erstatningsberettigede har anmodet herom.

Der var i et bilag til afgørelsen gjort opmærksom på denne mulighed.

Fagforeningen var som rådgiver og fuldmagtshaver involveret både i denne sag og en anden sag om erhvervsevnetab for medlemmet, som verserede i retten.

Medlemmet var på dette tidspunkt terminalt syg af kræft, hvilket fagforeningen var bekendt med. Det ville derfor have været økonomisk fordelagtigt at kapitalisere mest muligt af erhvervsevnetabserstatningen.

Medlemmet afgik ved døden den 25. september 2022.

Jeg lægger til grund, at fagforeningen ikke vejledte medlemmet om muligheden for kapitalisering.

Fagforeningen har i den forbindelse anført, dels at medlemmet allerede var oplyst om muligheden for kapitalisering i afgørelsen fra AES, dels at fagforeningen var optaget af den verserende retssag og af at påklage afgørelsen fra AES med henblik på at få erhvervsevnetabsprocenten forhøjet til 65 (hvilket lykkedes).

.....

Jeg finder, at fagforeningen burde havde vejledt om de dele af afgørelsen, der var særligt relevant for medlemmet, og det var kapitaliseringsmuligheden, da medlemmet var terminalt syg.

Jeg finder heller ikke, at det kan fritage fagforeningen for at vejlede medlemmet om kapitaliseringsmuligheden, at man var optaget af andre sager, selv om behandlingen af disse ubestrideligt var til gavn for medlemmet.

## Klageinstansen sag nr. 374 (24/24816)

### Afgørelse i klage af 22. januar 2024 over FOA Storstrøm

Klageinstansen har udtalt kritik af, at en fagforening rådgav et opsagt medlem om retten til fratrædelsesgodtgørelse ved kontraopsigelse og ny stilling uden at tage forbehold om, at der ikke var ret til fratrædelsesgodtgørelse ved ny/fortsat ansættelse i samme kommune.

*Dommeren har foreslået, at fagforeningen betaler en skønsmæssigt fastsat erstatning på 15.000 kr., da medlemmet gik glip af godtgørelse svarende til 3 måneders løn, men til gengæld ikke havde nogen periode uden løn og fastholdt sin anciennitet.*

### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Sagen vedrører en fagforening rådgivning af et medlem, der var blevet opsagt fra en stilling i en kommune med ret til fratrædelsesgodtgørelse på fratrædelsestidspunktet svarende til 3 måneders løn i henhold til funktionærlovens § 2a.

Medlemmet har opfattet rådgivningen således, at hun ville få fratrædelsesgodtgørelsen "uanset hvad", og der er i hvert fald enighed om, at fagforeningen uden forbehold har rådgivet om, at medlemmet opretholdt retten til fratrædelsesgodtgørelsen, hvis hun kontraopsagde og fik et nyt job.

Efter at have modtaget denne rådgivning, accepterede medlemmet et nyt job i samme kommune og kontraopsagde sin gamle stilling, så hun startede i den nye stilling uden ophold mellem de to stillinger og inden det oprindelige opsigelsesvarsel var udløbet.

Retsstillingen efter funktionærlovens § 2a er, at kravet på fratrædelsesgodtgørelse stiftes, når funktionæren opsiges. Men det er en betingelse for at fratrædelsesgodtgørelsen udløses, at funktionæren fratræder. Hvis funktionæren ikke fratræder, men forbliver ansat på nye vilkår hos samme arbejdsgiver, skal fratrædelsesgodtgørelsen ikke udbetales.

Den oplysning, som kommunen oprindelig gav, om at retten til fratrædelsesgodtgørelse var således korrekt i den forstand, at den forudsatte, at der rent faktisk skete fratræden fra den kommunale ansættelse og ikke blot skete en stillingsændring.

Jeg må imidlertid lægge til grund, at den vejledning, som medlemmet fik af fagforeningen, måtte opfattes således, at retten til fratrædelsesgodtgørelse bestod også ved kontraopsigelse og nyansættelse, uanset hvem den "nye" arbejdsgiver var og uanset om der var ophold mellem de to stillinger.

Jeg finder det derfor kritisabelt, at det ikke blev gjort klart for medlemmet, at fratrædelsesgodtgørelsen faldt væk, hvis hun fortsatte ansættelsen i kommunen uden noget slip mellem det gamle og det nye job.

Jeg kan heller ikke se bort fra, at medlemmet, som hun har gjort gældende, med den korrekte viden ville have valgt en anden løsning for eksempel et ophold mellem de to ansættelser.

Det er svært at opgøre et egentligt erstatningskrav. På den ene side er medlemmet gået glip af en godtgørelse svarende til 3 måneders løn. På den anden side har hun undgået en ledighedsperiode mellem to stillinger og dermed et tab af løn i en periode, hvis kommunen overhovedet ville have accepteret dette. Derudover har hun beholdt sin anciennitet, hvilket medfører et længere opsigelsesvarsel fra starten af den nye stilling og ret til fratrædelsesgodtgørelse ved fornyet opsigelse.

Jeg vil på den baggrund foreslå, at fagforeningen betaler en skønsmæssigt fastsat godtgørelse på 15.000 kr. til medlemmet.

### **Klageinstansen sag nr. 375 (24/78510)**

#### **Afgørelse i klage af 15. februar 2024 over FOA Vestsjælland**

*Klageinstansen har ikke fundet grundlag for at kritisere, at en fagforening ikke afgav partshøringsskrivelse eller indledte fagretlig behandling af en bortvisning af en tillidsrepræsentant, som tilegnede sig morfinpræparater til eget brug fra sin arbejdsplads.*

*Dommeren har anbefaler, at aftaler om for eksempel ikke at forfølge en sag altid bekræftes skriftligt for at undgå misforståelser.*

#### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Klagen vedrører en fagforenings behandling af en sag, hvor et medlem, der var tillidsrepræsentant, blev bortvist fra sin arbejdsplads på et sygehus som følge af tyveri af morfin til eget brug.

Når jeg læser medlemmets egen sagsfremstilling i klagen, er der ikke tvivl om, at hun uberettiget har taget morfin fra arbejdspladsens medicinbeholdning til eget brug over en længere periode på 3½ måned. Jeg må også lægge til grund, at det er den oplysning, som fagforeningen har fået fra starten fra medlemmet selv.

Når det lægges til grund, kan det ikke kritiseres, at fagforeningen har vurderet, at bortvisningen var berettiget, uanset hvilke beviser regionen fremlagde.

...

Jeg læser fagforeningens bemærkninger således, at der skulle være enighed mellem fagforeningen og medlemmet om, at der ikke var grund til at forfølge sagen, medens medlemmet har anført, at den manglende forfølgning skyldtes fejl hos fagforeningsnæstformanden. Det får mig til at gentage fra andre sager, at det altid er godt, at man skriftligt bekræfter, hvad der er enighed om. Det behøver ikke være i aftaleform, men blot en mail/meddelelse i 365 om, at der er enighed om ikke at forfølge sagen yderligere. Så undgår man misforståelser om, hvad der var enighed om.

### **Klageinstansen sag nr. 376 (24/58558)**

#### **Afgørelse i klage af 1. februar 2024 over FOA Frederikssund.**

*Klageinstansen har ikke fundet grundlag for at kritisere, at fagforeningen som aftalepart og rådgiver for et medlem ikke frarådede medlemmet at indgå en fratrædelsesaftale i en situation, hvor arbejdsgiveren påtænkte at foretage bortvisning, og hvor fratrædelsesaftalen gav medlemmet en opsigelsesperiode på 3 måneder, selv om hun overenskomstmæssigt havde ret til 6 måneder.*

*Dommeren udtalte, at da indgåelsen af fratrædelsesaftalen naturligvis var af vidtgående betydning for medlemmet, og da medlemmer i en sådan situation vil være meget følelsesmæssigt påvirkede, fandt han, at man i sådanne situationer bør overveje, om medlemmet kan få en kortere periode til at overveje sin tiltræden af aftalen.*

### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Sagen vedrører en klage fra et medlem, efter hun med bistand fra fagforeningen indgik en fratrædelsesaftale som trådte i stedet for en afskedigelse eller en bortvisning.

.....

Det, som jeg skal forholde mig til, er fagforeningens rådgivning og ageren i forbindelse med den fratrædelsesaftale, der blev indgået, og som såvel medlemmet som fagforeningen har underskrevet ved afslutningen af mødet.

Medlemmet havde på tidspunktet for aftalens indgåelse et overenskomstmæssigt opsigelsesvarsel på 3 måneder og som tillidsrepræsentantsuppleant yderligere 3 måneder, da fratrædelsen ikke skyldtes arbejdsmangel.

Fratrædelsesaftalen indebar, at medlemmet fratrådte efter løbende måned plus 3 måneder, men straks blev fritstillet.

Medlemmet blev således væsentligt bedre stillet, end hvis hun var blevet bortvist med rette, men dårligere stillet i relation til opsigelsesvarslets længde, end hvis hun var blevet opsagt. Dette opvejes dog i et eller andet opfang af, at hun blev fritstillet.

Uanset medlemmet har underskrevet fratrædelsesaftalen som "aftalepart", har fagforeningen som part i aftalen og som rådgiver for medlemmet et ansvar for, at aftalen ikke er urimelig.

Ved vurderingen heraf indgår om ansættelsesforholdet ville være fortsat, hvis aftalen ikke var indgået, om arbejdsgiveren med rette kunne have bortvist medlemmet og i hvilket omfang medlemmet foretrak en aftale frem for en efterfølgende fagretlig sag.

Jeg lægger til grund, at arbejdsgiveren havde tilkendegivet ikke at ville opretholde ansættelsesforholdet. Jeg kan ikke vurdere, om medlemmet kunne være bortvist med rette, men efter de beskyldninger, som arbejdsgiveren rettede mod medlemmet, finder jeg, at der med meget stor sandsynlighed kunne være foretaget en saglig/tvingende årsag afskedigelse. Jeg må også lægge til grund, at fagforeningsrepræsentanten under mødet fik den opfattelse, at arbejdsgiveren ville bortvise medlemmet, og at medlemmet ønskede sagen afsluttet så hurtigt som muligt.

Under disse omstændigheder finder jeg ikke, at det kan kritiseres, at fagforeningsmedarbejderen forelagde fratrædelsesaftalen for medlemmet uden at fraråde, at medlemmet accepterede den.

Dette forudsætter naturligvis, at medlemmet fik forelagt alle "mellemregningerne" i form af procesrisiko og dermed dårligst og bedst mulige resultat ved at afvise en aftale og fik oplysninger om forløbet af en eventuel fagretlig behandling. Jeg har ingen grund til at tro, at dette ikke er sket.

Da indgåelsen af fratrædelsesaftalen naturligvis var af vidtgående betydning for medlemmet, og da medlemmer i en sådan situation vil være meget følelsesmæssigt påvirkede, finder jeg, at man i sådanne situationer bør overveje, om medlemmet kan få en kortere periode til at overveje sin tiltræden af aftalen.

### **Klageinstansen sag nr. 377 (24/174106)**

#### **Afgørelse i klage af 27. februar 2024 over FOA A-kassen**

*Klageinstansen har ikke fundet grundlag for at kritisere, at a-kassen ved et medlems overgang fra supplerende dagpenge til fulde dagpenge gik over til at anvende medlemmets hovedkort og fradrag i stedet for bikortet, da medlemmet på ledighedserklæringen havde oplyst, at hun hverken havde lønindkomst eller modtog pension. (Medlemmet modtog dog en pension, der ikke skulle modregnes i dagpengene, og ved udbetalingen af denne pension anvendtes hovedkortet stadig, så medlemmet fik dobbelt fradrag og dermed oparbejdede restskat).*

*Dommeren har udtalt, at denne sag kan give anledning til at overveje, om der skal være en rubrik på ledighedserklæringen, hvor medlemmet kan tilkendegive, om man ønsker at hoved- eller bikortet skal anvendes ved udbetaling af dagpenge.*

### **Klageinstansen sag nr. 378 (24/03995)**

#### **Afgørelse i klage af 4. januar 2024 over FOA Overenskomst**

*Klageinstansen har ikke fundet grundlag for at kritisere, at forbundet efter en vurdering af chancerne for at vinde en sag i afskedigelsesnævnet undlod at gennemføre sagen, selv om den var indbragt for nævnet.,*

#### **Sagsfremstilling**

Medlemmet modtog den 16. marts 2023 fra en kommune en agterskrivelse om påtænkt afsked fra medlemmets stilling som teknisk servicemedarbejder ved Hjemme- og Hjemmesygeplejen. Det fremgik af skrivelsen, at den påtænkte afskedigelse var begrundet med, at medlemmet trods flere tjenstlige samtaler og en advarsel vedrørende sin adfærd fortsat ikke evnede at indgå i det nødvendige samarbejde på arbejdspladsen. Dette var nærmere uddybet i skrivelsen.

Medlemmet afgav høringssvar den 27. marts 2023.

Den 31. marts 2023 blev medlemmet afskediget. Det fremgik af afskedigelsesbrevet, at medlemmet senest den 5. april 2023 skulle aflevere diverse effekter efter nærmere aftale med hjemmeplejelederen.

Den 14. april 2023 modtog medlemmet en agterskrivelse om påtænkt bortvisning. Det fremgik af skrivelsen blandt andet:

#### **Baggrund**

Baggrunden for den påtænkte bortvisning er, at du har udøvet psykisk vold og illoyal adfærd overfor gruppelederen, under påhør af andre

medarbejdere.

Det var aftalt, at du skulle komme forbi din arbejdsplads og aflevere udleverede effekter den 5. april 2023, da du var blevet fritstillet i forbindelse med, at du var blevet opsagt med udgangen af marts måned.

I forbindelse med at du skulle aflevere effekterne til gruppelederen, blev du meget ophidset, råbende og truende i din adfærd. Du kaldte bl.a. gruppelederen gentagende gange for "kælling" samt "lede so". Derudover kom du med udtalelser som: "Så fik du skovlen under mig", "Du har løjet hele vejen igennem", "Jeg er ikke færdig med dig og dette er ikke det sidste du hører fra mig" og "Jeg håber du brænder din røv".

Det fremgår videre, at lederen flere gange bad medlemmet forlade arbejdspladsen og til sidst truede med at tilkalde politiet. Det fremgår videre, at to andre medarbejdere overhørte optrinnet.

Der foreligger skriftlige erklæringer fra disse medarbejdere, der bekræfter ledelsens udlægning.

Fagforeningen afgav høringsvar og bestred hændelsesforløbet under henvisning til en anonym medarbejder og medlemmets datter, som havde overhørt optrinnet over telefonen.

Den 28. april 2023 blev medlemmet bortvist.

Fagforeningen fremsendte den 2. juni 2023 sagen til forbundet, som den 23. juni 2023 begærede sagen indbragt for et afskedigelsesnævn og samtidig foreslog, at sagen kunne forhandles i KL.

Forhandlingen blev gennemført den 6. december 2023 uden der blev opnået enighed.

I en skrivelse af 14. december 2023 fra FOA Overenskomst til FOA 1 afviste forbundet at videreføre sagen med den begrundelse, at man ikke ved et afskedigelsesnævn ville kunne modbevise kommunens sagsfremstilling og dermed bortvisningsgrunden, da man alene kunne føre medlemmet og medlemmets datter som vidner. Det blev samtidig oplyst, at medlemmet havde mulighed for selv at videreføre sagen ved de civile domstole.

### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Sagen vedrører en klage fra et medlem over, at forbundet afviste at videreføre en sag om bortvisning af medlemmet i afskedigelsesnævnet. Medlemmet har i den forbindelse anført, at forbundets jurist havde lovet at indbringe sagen for retten. Medlemmet har gjort gældende, at forbundet skal erstatte ham klagers lønkrav på 51.000 kr. efter skat.

Sagen skulle i givet fald være behandlet i afskedigelsesnævnet. Som i andre fagretlige organer er det forbundet, der som overenskomstpart er part i sagen i nævnet. Det er derfor også forbundet, der beslutter, om der skal føres en sag.

Det betyder ikke, at forbundet uden en rimelig begrundelse kan afvise at føre et medlems sag.

I denne sag var bortvisningen begrundet med, at medlemmet havde optrådt ubehøvet og truende over for en leder. Medlemmet har bestridt, at det var foregået som beskrevet af arbejdsgiveren.

Forbundet afviste af føre sagen med den begrundelse, at udover lederen havde to kolleger bekræftet hændelsesforløbet, medens forbundet alene ville kunne føre medlemmet og klagers datter, der angiveligt havde overhørt episoden over telefonen, som vidner. Forbundet fandt derfor ikke, at man kunne modbevise arbejdsgiverens sagsfremstilling og dermed, at der var bortvisningsgrund.

Den vurdering finder jeg ikke grundlag for at kritisere.

Jeg finder heller ikke, at forbundet ved at indbringe sagen for afskedigelsesnævnet har forpligtet sig til at gennemføre sagen, hvis det ved en nærmere vurdering - som sket i denne sag - viser sig, at sagen ikke vil kunne vindes.

Det skal bemærkes, at medlemmet ikke dermed er retsløst, men selv kan indbringe sagen for de almindelige domstole, hvilket klager er blevet gjort opmærksom på.

### **Klageinstansen sag nr. 379 (24/121357)**

#### **Afgørelse i klage af 13. marts 2024 over FOA Vest**

*Klageinstansen har ikke fundet grundlag for kritik af, at en fagforening ikke betragtede en stresssygdom som en mulig vaccinationsskade efter Coronavaccine.*

*Klageinstansen har heller ikke fundet grundlag for at anbefale fagforeningen at erstatte medlemmets kontingentudgift gennem de 3 år, hvor medlemmet var sygemeldt og på ressourceforløbsydelse, da medlemmet ved overgangen til ydelsen af a-kassen blev informeret om muligheden for kontingentfritagelse.*

*Dommeren har henstillet, at fagforeningen tilbyder medlemmet et møde om sagen, også hvis ikke medlemmet selv, men alene medlemmets ægtefælle har mulighed for at deltage, hvilket fagforeningen hidtil har afvist.*

#### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Sagen vedrører et medlem, som efter længere tids sygdom blev afskediget fra sin stilling som SOSU-assistent. Samtidig blev hendes sygdom af hendes læge anmeldt til AES som en erhvervssygdom i form af arbejdsbetinget stress. Anmeldelsen blev imidlertid afvist af AES.

Medlemmets primære klage går på, at fagforeningen ikke tilbød hjælp til behandling af arbejdsskadessagen, og herunder navnlig at fagforeningen ikke foranledigede, at det blev inddraget i sagen, at sygdommen kunne være en vaccinationsskade efter medlemmet på arbejdspladsen var blevet vaccineret mod Corona med vaccine fra Astra Zeneca.

Med hensyn til om fagforeningen tilbød hjælp, fremgår det af fagforeningens svar til medlemmet efter den første og eneste henvendelse om arbejdsskaden fra februar 2021:

Hvis du får brug for hjælp i din arbejdsskadessag, så kan du kontakte mig, så kan jeg hjælpe.

I betragtning af at medlemmet på det tidspunkt allerede var henvist til arbejdsmedicinsk klinik af egen læge, findes det ikke kritisabelt, at fagforeningen ikke foretog sig noget aktivt for at komme til at bistå medlemmet udover at tilbyde hjælp.

Med hensyn til om fagforeningen burde have søgt skaden behandlet som en vaccinationsskade efter Coronavaccination lægger jeg vægt på, at der for fagforeningen alene var beskrevet psykiske og ingen somatiske symptomer. Det var da også den anmeldende læges opfattelse, at der var tale om stress eller depression, og det fremgår af arbejdsmedicinsk kliniks diagnose, at medlemmet led af depression. Heller ikke medlemmet selv eller hendes ægtefælle, som har ført sagen for hende, fik mistanke om, at der forelå en vaccinationsskade før december 2023. Det bemærkes videre, at medlemmets sygdomsmeddelelse skete inden vaccinationen.

Jeg finder derfor ikke, det kan kritiseres fagforeningen, at man ikke i 2021 fandt grundlag for at tage initiativ til, at sygdommen skulle behandles som en mulig vaccinationsskade.

Med hensyn til medlemmets ønske om tilbagebetaling af kontingent har a-kassen den 2. september 2021 i den digitale postkasse informeret medlemmet om muligheden for kontingentfritagelse i faglig fagforening. Meddelelsen er efter det oplyste aldrig blevet åbnet.

Ved medlemmets første henvendelse til fagforeningen skrev hun, at lægen havde frarådet hende at læse arbejdsrelaterede mails, men at hun gerne ville have fagforeningens svar på mail.

Jeg finder derfor, at fagforeningen via a-kassen har informeret medlemmet korrekt og tilstrækkeligt om muligheden for kontingentfritagelse. Jeg anbefaler derfor ikke, at fagforeningen yder medlemmet nogen erstatning for det betalte kontingent.

.....

Jeg vil dog henstille, at fagforeningen tilbyder medlemmet et møde om sagen, også hvis alene medlemmets ægtefælle har mulighed for at deltage.

## **Klageinstansen sag nr. 380 (24/210208)**

### **Afgørelse i klage af 9. maj 2024 over FOA Mariagerfjord**

*Klageinstansen har ikke fundet grundlag for at kritisere, at en sygemeldt fagforeningsmedarbejder havde kendskab til et medlems klage over fagforeningen.,*

### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Sagen vedrører et medlem, som havde en klagesag kørende mod en fagforening. Medlemmet klager nu over, at en fagforeningsmedarbejder, som angiveligt var sygemeldt, var bekendt med klagesagen. Medlemmet finder, at fagforeningen derved har brudt sin tavshedspligt.

Jeg finder ikke grundlag for at kritisere fagforeningen.

Det er udgangspunktet, at oplysninger om medlemmer ikke må komme til uvedkommendes kundskab. Jeg finder imidlertid ikke, at fagforeningsmedarbejdere i den forbindelse kan betragtes som uvedkommende. Det må være op til fagforeningens ledelse at tilrettelægge arbejdet og i den forbindelse beslutte, hvilke medarbejdere der har adgang til hvilke oplysninger. Der kan nok være undtagelser, hvis der er tale om meget følsomme medlemsoplysninger, men det er ikke tilfældet i denne sag.

Til gengæld har de pågældende medarbejdere naturligvis tavshedspligt i forhold til udenforstående. I den forbindelse kan det forekomme uheldigt, at oplysninger udveksles med et medlem "hos købmanden", men da der ikke er noget i klagen, der tyder på, at uvedkommende har overhørt samtalen, finder jeg det ikke kritisabelt.

### **Klageinstansen sag nr. 381 (24/154720)**

#### **Afgørelse i klage af 4. april 2024 over FOA Mariagerfjord**

*Klageinstansen har udtalt kritik af, at en fagforening under et medlems sygdom, hvor det var aftalt, at kontakten mellem arbejdsgiveren og medlemmet skulle gå gennem fagforeningen, ikke sikrede, at fristen for indlevering af en varighedserklæring blev forlænget med den konsekvens, at medlemmet blev bortvist.*

*Dommeren har anbefalet, at fagforeningen betaler 28.000 kr. i erstatning svarende til løn i medlemmets ordinære opsigelsesperiode fratrukket sædvanlige sygedagpenge, da medlemmet fortsat var sygemeldt.*

#### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Sagen vedrører en fagforenings bistand til et medlem under hendes sygeperiode.

Der er ikke fuldstændig klarhed om det faktiske hændelsesforløb, men jeg mener, at sagen er tilstrækkeligt klart belyst til, at jeg kan træffe en afgørelse.

Det ligger fast, at det var aftalt mellem medlemmet og fagforeningen, at kontakten med arbejdsgiveren skulle ske gennem fagforeningen, hvilket arbejdsgiveren var bekendt med.

Som følge af denne aftale meddelte arbejdsgiveren på et tidspunkt fagforeningen, at man ønskede en varighedserklæring, men at denne anmodning af formelle grunde ville blive sendt til medlemmet. Arbejdsgiveren bad fagforeningen advisere medlemmet herom.

Da fristen for indlevering af varighedserklæringen ikke blev overholdt, meddelte arbejdsgiveren telefonisk fagforeningen, at hvis man ikke i løbet af yderligere 5 dage modtog varighedserklæringen, ville der blive iværksat en bortvisningsprocedure. Den 21. februar 2023 sendte regionen en partshøringskrivelse til medlemmet om påtænkt bortvisning, og da der ikke blev svaret på denne, blev medlemmet den 27. februar 2023 bortvist. Dette meddelte arbejdsgiveren samtidig til fagforeningen.

Medlemmet har oplyst, at hun havde oplyst fagforeningsformanden om, at hun ikke kunne nå at få varighedserklæringen inden udløbet af fristen, og at fagforeningsformanden havde givet udtryk

for, at det ikke var noget problem, og at han ville drøfte en udsættelse af fristen med arbejdsgiveren.

Det fremgår af et af fagforeningsformanden udarbejdet notat af 6. juli 2023, at arbejdsgiveren blev gjort opmærksom på, at medlemmet ikke kunne nå at få varighedserklæringen inden for den fastsatte frist.

På den baggrund er det min opfattelse, at fagforeningen enten burde have meddelt arbejdsgiveren, at varighedserklæringen ikke kunne fremsendes inden for den givne frist, eller hvis dette faktisk skete, skulle fagforeningen have sikret dokumentation herfor. Det er ligeledes min opfattelse, at fagforeningen, da arbejdsgiveren efter fristens udløb meddelte fagforeningen, at bortvisningsproceduren ville blive iværksat, hvis ikke varighedserklæringen fremkom inden yderligere 5 dage, skulle have kontaktet medlemmet herom, og hvis dette faktisk skete, skulle fagforeningen have sikret dokumentation for dette. Fagforeningen burde endvidere have samt sikret, at arbejdsgiveren i den forlængede frist fik en tilbagemelding om status på udarbejdelsen af varighedserklæringen. Det er endelig min opfattelse, at hvis fagforeningen rent faktisk har informeret arbejdsgiveren i tilstrækkeligt omfang, skulle fagforeningen have protesteret mod og iværksat fagretlig behandling af bortvisningen, da den skete.

Selv om jeg ikke normalt kan tage stilling til bevismæssige spørgsmål, finder jeg, at fagforeningen må bære risikoen ved ikke at kunne dokumentere oplysningerne om at have foretaget de forskellige henvendelser til medlemmet og arbejdsgiveren.

Jeg finder derfor samlet ikke, at fagforeningen i tilstrækkeligt omfang har varetaget medlemmets interesser. Det er i den forbindelse skærpende, at der forelå en udtrykkelig aftale om, at kontakt mellem arbejdsgiveren og medlemmet skulle gå gennem fagforeningen. Uanset om medlemmet kan have været svær at komme i kontakt med, finder jeg, at fagforeningen burde have foretaget sig noget mere, når overskridelse af en frist, der kunne føre til bortvisning, nærmede sig.

Jeg finder derfor grund til at udtrykke skarp kritik af fagforeningens manglende bistand til medlemmet i forbindelse med arbejdsgiverens krav om en varighedserklæring og den deraf følgende bortvisning.

For så vidt angår ophøret af sygedagpenge finder jeg ikke, at det er sandsynliggjort, at fagforeningen var informeret om indkaldelser af medlemmet til samtaler i jobcentret eller i øvrigt om frister, som skulle overholdes. Jeg finder derfor ikke grundlag for at kritisere fagforeningen i den forbindelse.

Medlemmet har rejst et erstatningskrav på 347.368 kr. svarende til tabt arbejdsfortjeneste i et år og taget forbehold for yderligere krav, da hun fortsat er sygemeldt. Hun har ligeledes rejst krav om betaling for 8 gange psykologhjælp med 3.000 kr., idet arbejdsgiveren angiveligt ville have betalt dette, hvis ikke arbejdsforholdet var blevet ophævet.

Ifølge retningslinjerne for mit arbejde, kan jeg foreslå, at indklagede betaler klager erstatning for et økonomisk tab.

Det er min opfattelse, at hvis fagforeningen havde handlet korrekt, var medlemmet ikke blevet bortvist.

Det er ligeledes min opfattelse, at medlemmet ikke har udvist egen skyld i et sådant omfang, at det begrænser fagforeningens erstatningspligt. Jeg lægger i den forbindelse vægt på, at selv om medlemmet kendte til fristen for indlevering af varighedserklæringen og konsekvenserne af ikke at overholde fristen, var hun af fagforeningen bragt i den tro, at fagforeningen ville sørge for, at fristen blev udskudt.

Spørgsmålet er imidlertid, hvordan erstatningen skal opgøres.

På bortvisningstidspunktet havde medlemmet været sygemeldt i godt 3 måneder, og ifølge den varighedserklæring, som blev indleveret kort tid efter bortvisningen, ville sygeperioden være yderligere 6-8 måneder. Efter almindelige funktionærretlige regler kunne medlemmet derfor formentlig være blevet opsagt sagligt med sit sædvanlige opsigelsesvarsel på 3 måneder. Det er derfor kun godtgjort, at tabet udgør 3 måneders løn.

Månedslønnen alt inklusive udgjorde knap 25.000 kr., når der ses bort fra udbetaling fra afspadseringsregnskab. Da medlemmet fortsat var sygemeldt, ville hun være berettiget til sygedagpenge. Som nævnt ovenfor kan det ikke lægges fagforeningen til last, at sygedagpengene ophørte, og heller ikke, hvis de ikke er blevet genoptaget. Sygedagpenge udgør cirka 16.000 kr. om måneden.

Det månedlige løntab udgør derfor 9.000 kr. og 27.000 kr. for 3 måneder. Hvis et par af de 8 psykologbesøg antages at ligge i de tre første måneder, og disse erstattes med 1.000 kr., udgør det erstatningsberettigede tab 28.000 kr.

Jeg foreslår derfor, at fagforeningen betaler 28.000 kr. i erstatning til medlemmet.

## **Klageinstansen sag nr. 382 (23/488889)**

### **Afgørelse i klage af 11. oktober 2023 over FOA Århus**

*Et medlem har klaget over mangelfuld telefonisk rådgivning. Fagforeningen mener, at der er tale om en misforståelse. Da medlemmet ikke har ønsket at medvirke til at afklare, hvordan misforståelsen er opstået, er der ikke grundlag for at kritisere fagforeningen.*

### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Sagen vedrører et medlem, som ikke mener, at hun ved telefonisk henvendelse til fagforeningen fik et tilstrækkeligt klart svar på et spørgsmål om ret til frihed ved undersøgelse på sygehus.

Fagforeningen har anført, at medlemmet har fejlfortolket dialogen, hvilket teamet har taget læring af.

Fagforeningen har forsøgt at kontakte medlemmet for at genoptage dialogen og afhjælpe medlemmets problem.

Medlemmet har oplyst, at hun ikke orker dialog med fagforeningen, og at sagen bare kan henlægges.

Det er åbenbart, at der foreligger en misforståelse. Hvordan misforståelsen er opstået, kan formentlig kun afklares ved en dialog mellem medlemmet og fagforeningen. Medlemmet har imidlertid afvist en sådan dialog.

Jeg har derfor ikke grundlag for at kritisere fagforeningen.

### **Klageinstansen sag nr. 383 (24/151468)**

#### **Afgørelse i klage af 2. april 2024 over FOA Nordsjælland**

*Klageinstansen har udtalt kritik af, at en fagforening, der rådgav et medlem efter en bortvisning, alene angav et forlig som alternativ til at bortvisningen stod med magt, men ikke rådgav om muligheden for en retlig prøvelse.*

*Dommeren har ikke fundet grundlag for at kritisere, at fagforeningen anbefalede forliget, da medlemmet havde arbejdet for en anden under sin sygemelding.*

*Dommeren har anbefalet, at fagforeningen betaler en godtgørelse for manglende medlemsservice på 5.000 kr., da fagforeningen tidligere havde tilbudt dette.*

#### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Sagen vedrører et medlem, som blev bortvist, fordi AVK en dag, hvor AVK var sygemeldt, hjalp en ven med at passe hans pølsevogn. Fagforeningen fik efter forhandling med arbejdsgiveren tilbud om, at bortvisningen kunne ændres til en opsigelse fra medlemmet med 14 dages varsel, hvilket medlemmet accepterede, da fagforeningen oplyste, at alternativer var, at bortvisningen stod fast.

Jeg skal vurdere to problemstillinger.

..... Det er (....) min opfattelse, at det ikke kan kritiseres fagforeningen, at man på denne baggrund har vurderet, at det var berettiget, at arbejdsgiveren bortviste medlemmet og derfor anbefalede medlemmet at opsiges sin stilling med 14 dages varsel.

For det andet skal jeg vurdere, om fagforeningen i tilstrækkeligt omfang har orienteret medlemmet om alternativerne til at indgå aftalen. Jeg må lægge til grund, at fagforeningen har udtrykt det sådan, at enten accepterede medlemmet at sige sin stilling op, eller også ville bortvisningen stå ved magt. Jeg finder, at fagforeningen også burde have informeret medlemmet om muligheden for at få bortvisningen fagretligt behandlet, og hvis ikke forbundet ville gennemføre en sådan sag, kunne medlemmet selv føre en sag ved de ordinære domstole. Disse muligheder gav medlemmet afkald på ved selv at sige sin stilling op. Jeg finder derfor grund til at kritisere, at fagforeningen ikke vejledte medlemmet om mulighederne for at få bortvisningen retligt prøvet.

Jeg finder det langt overvejende sandsynligt, at det ikke ville have ført til et positivt resultat, hvis bortvisningen var blevet prøvet retligt. Jeg finder derfor ikke, at den manglende vejledning om muligheden for retlig prøvelse har medført et økonomisk tab for medlemmet. I betragtning af, at

fagforeningen tidligere har tilbudt medlemmet en godtgørelse på 5.000 kr., vil jeg anbefale, at fagforeningen udbetaler en sådan godtgørelse for mangelfuld medlemsservice.

## **Klageinstansen sag nr. 384 (24/192665)**

### **Afgørelse i klage af 1. maj 2024 over PMF Fyn**

*Dommeren har afvist at behandle en klage over forløbet af en lønforhandling, idet klageren havde udmeldt sig af forbundet, inden klagen blev indgivet.*

#### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Klagen vedrører forløbet af en lønforhandling, som medlemmet bad om hjælp til på et tidspunkt, hvor klager ikke var medlem af forbundet. Efter indmeldelse i forbundet pr. 17. april 2023 gennemførte fællestillidsrepræsentanten en lønforhandling, med et resultat som medlemmet dog ikke var tilfreds med, hvorfor der ikke blev indgået nogen aftale. Medlemmet har efterfølgende ønsket sagen fremmet til en ny forhandling, hvilket fagforeningen, under fællestillidsrepræsentantens sygdom skulle bistå med. Medlemmet udmeldte sig af forbundet den 31. marts 2024 med virkning pr. 30. april 2024.

Medlemmet klagede til klageinstansen over forhandlingsforløbet den 1. maj 2024.

Det fremgår af retningslinjerne for klageinstansen blandt andet:

#### § 1 Formål

FOAs klageinstans har til formål at sikre det enkelte medlems rettigheder i FOA og FOAs A-kasse ved at give medlemmet mulighed for at klage over sagsbehandlingen i eller en afgørelse truffet af forbundet, A-kassen, en fagforening eller en tillidsvalgt.

.....

#### § 4. Klagen

.....

Stk. 2. Klageren skal være gyldigt medlem af FOA, når sagen opstår, medmindre en fagforening har valgt at behandle medlemssagen, selv om sagen er opstået, før medlemskabet er indgået. En klage kan dog altid behandles, såfremt der efter dommerens opfattelse foreligger særlige omstændigheder.

Der er således to sæt krav til medlemskabet, der skal være opfyldt, for at klageinstansen kan behandle en klage.

Efter § 4 skal klageren være medlem af forbundet, når "sagen opstår". Det er ikke klagetidspunktet, der her er afgørende, men det tidspunkt eller den periode, som klagen vedrører. Det krav er opfyldt, da det forhandlingsforløb, der er klaget over, tidsmæssigt ligger inden for den periode, hvor klageren var medlem af forbundet.

Efter § 1 er det "medlemmer", der har mulighed for at få en klage behandlet. Det vil sige, at medlemskabet skal bestå på det tidspunkt, hvor klagen indgives og også, medens klagen

behandles. Det er ganske naturligt, at klagesagsbehandling ligesom anden hjælp fra forbundet forudsætter, at man er en del af fællesskabet og bidrager til dette.

I denne sag er klagen indgivet efter medlemskabet er ophørt.

Udgangspunktet om kravet om medlemskab ved klagens indgivelse kan fraviges, hvis der efter dommerens opfattelse foreligger særlige omstændigheder. Det finder jeg imidlertid ikke er tilfældet i denne sag, hvorfor jeg ikke kan behandle klagen.

### **Klageinstansen sag nr. 386 (24/258934)**

#### **Afgørelse i klage af 27. juni 2024 over FOA Silkeborg-Skanderborg.**

*Klageinstansen har ikke fundet grundlag for kritik af, at der gik 9 måneder fra en fagforening, modtog et medlems lønsedler, til sagen blev sendt til forbundet, idet der i den mellemliggende periode blev indhentet oplysninger, taget kontakt til arbejdsgiveren og medlemmet samt ad to gange udarbejdet krav om efterbetaling af løn for en toårig periode.*

*Dommeren bemærkede, at det ikke gjorde sagsbehandlingen lettere, at medlemmet havde og fastholdt opfattelser af de gældende regler, som ikke var korrekte.*

#### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Sagen vedrører et medlems klage over forløbet – både det tidsmæssige og resultatet – af en lønsag, hvor medlemmet mente at have et større efterbetalingskrav.

Det springende punkt ved opgørelsen af kravet var, om der var ret til overtidsbetaling ved vagtændringer med mindre end 6 ugers varsel eller kun, hvis ændringen skete med mindre end 72 timers varsel. Der har ligeledes været tvivl om, hvornår varslingerne har fundet sted.

Jeg har ikke fundet grundlag for at kritisere vurderingen – som i øvrigt blev foretaget af forbundet og ikke af fagforeningen – af, at medlemmet ikke havde noget efterbetalingskrav, herunder at det kræver en udtrykkelig hjemmel, hvis der skal ydes overtidsbetaling ved ændringer af vagtplanen.

Med hensyn til det tidsmæssige forløb bemærkes følgende:

Medlemmet indleverede den 17. januar 2023 lønsedler til fagforeningen med henblik på at få lavet et løntjek. På grundlag af lønsedlerne og medlemmets oplysninger om overarbejde udarbejdede fagforeningen lønkrav, der henholdsvis den 10. maj og i ændret form den 31. august 2023 blev sendt til arbejdsgiveren. Fagforeningen sendte den 27. oktober 2023 sagen til forbundet. I den nævnte periode havde fagforeningen gentagne gange kontakt med både medlemmet og arbejdsgiveren.

Forbundet indhentede ad flere omgange supplerende oplysninger, hvorefter forbundet den 3. april 2024 afviste sagen, da de udarbejdede opgørelser viste, at medlemmet, de to år løntjekket vedrørte, havde fået udbetalt cirka 4.000 kr. for meget.

Denne afvisning fik medlemmet besked om fra fagforeningen den 25. maj 2024. Denne forsinkelse skyldtes en intern misforståelse i fagforeningen om, hvem der havde ansvaret for sagen.

Fra fagforeningen modtog lønsedlerne til sagen blev videresendt til forbundet gik der således 9 måneder. I den mellemliggende periode blev der indhentet en række oplysninger og udarbejdet lønkrav vedrørende to kalenderår 2 gange under forskellige forudsætninger. Arbejdet har ikke været gjort nemmere for fagforeningen ved, at medlemmet har haft og fastholdt opfattelser af de gældende regler, som ikke var korrekte.

Selv om det selvfølgelig er ærgerligt, at der gik knap 2 måneder fra forbundet afviste sagen, til fagforeningen gav medlemmet besked om dette, finder jeg ikke grund til at kritisere det samlede tidmæssige forløb i fagforeningen.

### **Klageinstansen sag nr. 387 (24/225870)**

#### **Afgørelse i klage af 30. maj 2024 over FOA Fælles Medlemsservice**

*Klageinstansen har udtalt at det ikke kan kritiseres Fælles Medlemsservice, at man ved overflytning af et medlem alene har rådgivet om de forsikringer, der er en del af A-kassesystemet og ikke om andre ordninger, der kan tilkøbes gennem andre fagforeninger, konkret om en eksisterende ulykkesforsikring tegnet gennem Metal.*

#### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Sagen vedrører et medlem, som blev overflyttet fra Metal til FOA – både fagforening og A-kasse.

Medlemmet var gennem Metal omfattet af en ulykkesforsikring i ALKA.

Kort tid efter overflytningen blev hun ramt af et ulykkestilfælde og fik i den forbindelse af ALKA oplyst, at hun ikke længere var dækket af ulykkesforsikringen.

Medlemmet var inden ansøgningen om overflytning i telefonisk kontakt med Fælles Medlemsservice, hvor hun blandt andet oplyste, at hun havde en verserende forsikringssag på hendes ulykkesforsikring i ALKA, som var tegnet gennem Metal. Hun oplyser videre:

Under samtalen med FOA's medarbejder, får jeg ikke oplyst at jeg ikke længere er dækket af en ulykkesforsikring, eller oplyst at jeg kan tegne en forsikring igennem PenSam.

Jeg er efter samtalen overbevist om at jeg fortsat har en Ulykkesforsikring.

Fælles Medlemsservice har ingen notater om de konkrete telefonsamtaler, men oplyser, at medarbejderne i den Fælles Medlemsservice er instrueret i, at de på ingen måde må vejlede om forsikringsforhold – eller nogen som helst andre forhold som ikke handler om medlemskab og kontingent.

Det er min opfattelse, at der er tale om en misforståelse, hvor medlemmet har troet, at hun bevarede alle rettigheder, hun havde hos og gennem Metal, medens medarbejderen i Fælles Medlemsservice alene har forholdt sig til de forsikringer, der er en del af A-kassesystemet.

Det er min opfattelse, at det ikke kan kritiseres Fælles Medlemsservice, at man alene har rådgivet om de forsikringer, der er en del af A-kassesystemet og ikke til andre ordninger, der kan tilkøbes gennem andre fagforeninger.

### **Klageinstansen sag nr. 388 (24/312300)**

#### **Afgørelse i klage af 16. juli 2024 over FOAs A-kasse og Fælles Medlemsservice**

*Klageinstansen har afvist at behandle en klage over et medlems sletning fra a-kassen, da en sådan klage henhører under en offentlig styrelse, og har ikke fundet grundlag for at kritisere medlemmets sletning fra forbundet som følge af kontingentrestance.*

*Dommeren har bemærket, at der ikke i hverken fagforeningens eller forbundets vedtægter findes udtrykkelige regler om sletning fra forbundet som følge af kontingentrestance. Det bør overvejes, om en sådan bestemmelse skal indføres.*

#### **Dommerens bemærkninger og konklusion**

Sagen vedrører et medlem, som er slettet fra såvel a-kassen som forbundet på grund af kontingentrestance.

Da klagen vedrører sletning, finder jeg anledning til at behandle sagen, selv om klagen er indgivet, efter medlemskabet er ophørt.

Medlemmet har redegjort for, hvorfor der ikke er betalt kontingent på trods af rykkere og trusler om sletning og har henvist til ferie og stress.

Det fremgår af retningslinjerne for klageinstansen § 4, Stk. 5:

Klageinstansen kan ikke behandle a-kassesager eller andre sager, der er omfattet af andre klagemuligheder.

Som jeg læser klagen, vedrører den i alt væsentlighed sletning fra arbejdsløsheds-kassen og de tab af rettigheder, det medførte i form af mistet ret til arbejdsløshedsdagpenge.

Den del af klagen er af a-kassen sendt videre til den offentlige myndighed, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, som behandler klager vedrørende arbejdsløshedsforsikringssystemet.

Det fremgår af reglerne for FOAs klageinstans som citeret ovenfor, at jeg ikke kan behandle klager, som behandles i andre klageorganer.

Jeg kan derfor ikke behandle klagen over sletningen fra a-kassen.

Hvis der var rejst kritik af sagsbehandlingen, herunder vejledning eller opkrævnings- og rykkerprocedure, ville jeg kunne have behandlet dette. Der er imidlertid ikke rejst en sådan kritik, og jeg har ikke i sagens akter fundet kritisable forhold.

For så vidt angår sletningen fra forbundet, som ikke har alvorlige konsekvenser, idet genindmeldelse kan ske uden tab af medlemsrettigheder, er det ligeledes ubestridt, at der ikke er sket betaling af kontingent. Jeg finder derfor ikke grundlag for at kritisere denne sletning.

Jeg finder dog anledning til at bemærke, at jeg ikke i hverken fagforeningens, FOA-SOSU, eller forbundets vedtægter kan finde udtrykkelige regler om sletning fra forbundet som følge af kontingentrestance. Det bør overvejes, om en sådan bestemmelse skal indføres.

### **Retningslinjer for FOA's klageinstans** ***(vedtaget af FOAs hovedbestyrelse den 10. oktober 2018)***

#### **§ 1 Formål**

FOAs klageinstans har til formål at sikre det enkelte medlems rettigheder i FOA og FOAs A-kasse ved at give medlemmet mulighed for at klage over sagsbehandlingen i eller en afgørelse truffet af forbundet, A-kassen, en fagforening eller en tillidsvalgt.

#### **§ 2 Klageinstansens dommer og sekretariatsfunktioner**

Klageinstansens opgaver varetages af en person, benævnt dommer, der udpeges af hovedbestyrelsen for en 3-årig periode, og som ikke må være medlem af eller ansat i FOA/FOAs A-kasse. Dommeren skal have en relevant faglig baggrund, være uvildig og fremtræde som sådan.

Stk. 2. Dommeren kan ansætte en personlig sekretær til varetagelse af sekretariatsopgaver.

Sekretæren aflønnes af forbundet.

### § 3. Dommerens funktion

Dommeren behandler klager over sagsbehandlingen i og afgørelser truffet af forbundet, A-kassen, en fagforening eller en tillidsvalgt.

Stk. 2. Dommeren er i sin virksomhed uafhængig af instruktioner om den enkelte sagsbehandling og afgørelse fra alle instanser inden for FOA/FOAs A-kasse.

### § 4. Klagen

Klageinstansen kan kun behandle klager, der vedrører sager, som behandles eller er blevet behandlet som led i den service, som ydes til medlemmer, og hvori klageren har en konkret individuel interesse.

Stk. 2. Klageren skal være gyldigt medlem af FOA, når sagen opstår, medmindre en fagforening har valgt at behandle medlemssagen, selv om sagen er opstået, før medlemskabet er indgået. En klage kan dog altid behandles, såfremt der efter dommerens opfattelse foreligger særlige omstændigheder.

Stk. 3. Klageinstansen kan efter anmodning fra forbundet behandle en sag, selv om der ikke foreligger klage fra et medlem.

Stk. 4. Klageinstansen kan ikke behandle klager vedr. sager af politisk karakter, herunder sager, der vedrører FOAs almindelige virke som interesseorganisation, f.eks. OK-forhandlinger eller andre forhandlinger om generelle ansættelsesvilkår og det generelle politiske og fagpolitiske arbejde (medlemskab af LO, internationalt arbejde mv.).

Stk. 5. Klageinstansen kan ikke behandle a-kassesager eller andre sager, der er omfattet af andre klagemuligheder. Klageinstansen kan dog tage stilling til, om udfaldet af en sag, der er afgjort af en forvaltningsmyndighed, bør medføre, at klageren tilkendes en erstatning eller godtgørelse, jf. § 7.

### § 5. Fremgangsmåden ved indgivelse af klage

Stk. 1. Klagen indgives til Klageinstansens sekretariat på et klageskema, der findes på FOAs hjemmeside eller pr. brev ved almindelig post.

Stk. 2. Klageskemaet sendes pr. e-mail til [klage001@foa.dk](mailto:klage001@foa.dk) eller med almindelig post til Sekretariatet for FOAs klageinstans, Staunings Plads 1-3 1790 København V.

Stk. 3. Sekretariatet sender klagen til indklagede, med henblik på, at klager og indklagede kan nå frem til en forhandlingsløsning. Kan en sådan ikke opnås, afgiver indklagede en udtalelse, som sendes til sekretariatet.

Klagen sendes herefter til dommeren tillige med indklagedes udtalelse.

Stk. 4. Dommeren sender herefter indklagedes udtalelse til klager, som får lejlighed til at kommentere den inden udløbet af en frist, der kan forlænges. Dommeren kan, hvis det skønnes nødvendigt, indhente yderligere oplysninger fra en af parterne eller begge.

### § 6. Sagsbehandling

Sagen behandles fortrinsvis ved e-mailkorrespondance mellem dommeren og parterne.

Stk. 2. Dommeren kan afvise sager, der på grund af usikkerhed om bedømmelsen af de fremkomne faktiske oplysninger eller af andre særlige grunde findes uegnet til afgørelse i Klageinstansen.

Stk. 3. Dommeren kan henstille til en indklaget fagforening, at den forelægger spørgsmål af juridisk karakter, herunder om Klageinstansens kompetence, for forbundet, hvis sagen skønnes at give anledning dertil.

Dommeren er ikke bundet af forbundets vurdering.

Stk. 4. Hvis en frist, som dommeren har fastsat for indgivelse af indlæg fra klagesagens parter, ikke overholdes, kan dommeren afgøre sagen på det foreliggende grundlag.

## **§ 7. Afgørelsen**

Sagen afgøres på grundlag af det fremkomne skriftlige materiale.

Stk. 2. Dommeren kan

- fastslå, at der ikke kan gives klager medhold i klagen,
- udtale kritik af en sags behandling eller afgørelse,
- foreslå ændring af en afgørelse, forretningsgange eller lignende,
- foreslå, at indklagede betaler klager erstatning for et økonomisk tab og/eller godtgørelse for manglende eller mangelfuld medlemservice.

Stk. 3. Afgørelsen udfærdiges skriftligt og med en begrundelse.

Stk. 4. Afgørelsen kan ikke påklages til nogen anden FOA-instans, men fratager ikke klageren retten til at rejse sagen ved domstolene.

Stk. 5. Det er ved etableringen af Klageinstansen forudsat, at dommerens afgørelser efterleves.

## **§ 8. Genoptagelse**

Dommeren kan efter anmodning beslutte at genoptage en sag, hvor der er truffet afgørelse efter § 7.

## **§ 9. Betaling af erstatning eller godtgørelse**

Den erstatning eller godtgørelse, der foreslås af dommeren, betales af den indklagede part.

Stk. 2. I klagesager, hvor en tillidsrepræsentant har sagsbehandlet, og hvor fagforeningen har uddelegeret ansvarsområdet til tillidsrepræsentanten, betaler fagforeningen den erstatning eller godtgørelse, som dommeren måtte foreslå.

Stk. 3. I øvrige sager, hvor en tillidsrepræsentant har ydet rådgivning eller opgaveløsning til et medlem, og hvor dommeren måtte foreslå en erstatning eller godtgørelse, betaler forbundet denne.

## **§ 10. Årsberetning**

Dommeren udarbejder hvert år en skriftlig beretning om sit virke.

## **§ 11. Ikrafttræden**

Disse retningslinjer er vedtaget af FOAs hovedbestyrelse den 9. - 10. oktober 2018. De afløser de tidligere retningslinjer for FOAs klageinstans og træder straks i kraft.